

**Slå upp! : Ett litet
poemlexikon för vykort
innehållande 300 svenska
origin...**

Cederberg, Björn,

81 A Br.

National Library
of Sweden

CEDERBERG, B
SLÅ UPP!

Gift Lo
(Bv)
o

Sthlm
1906

Vitt. Sv.
(Rr)
o

SLÅ UPP!

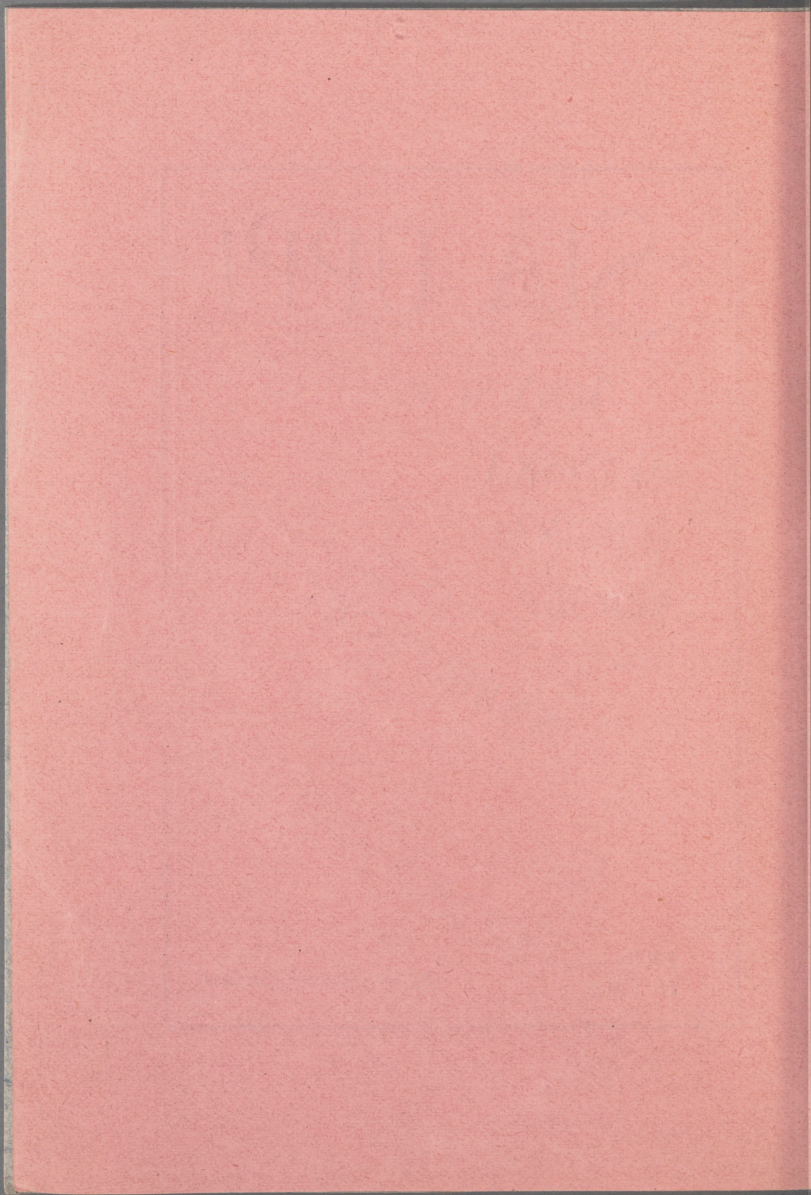
300 * * *

SVENSKA
ORIGINAL-
VERSER
FÖR

VYBREFKORT

PRIS
75 ÖRE

Af
BJÖRN CEDERBERG

SLÅ UPP!

ETT LITET
POEMLEXIKON FÖR VYKORT
INNEHÅLLANDE
300 SVENSKA ORIGINALVERSER
LÄMPLIGA VID
ALLA MÖJLIGA TILLFÄLLEN

Af BJÖRN CEDERBERG

OL. HANSENS BOKFÖRLAGSAKTIEBOLAG

STOCKHOLM.

Innehåll:

- I. Inskriptioner i allmänhet.
1. På blomsterkort.
2. På resa.
3. Gamla Stockholm.
4. »Det Stockholm, som gått».
5. Nya Stockholm.
6. Vid högtider och helger.
7. På födelsedagen.
8. På namnsdagen.
9. Vid konfirmationen.
10. Vid förlofningen.
11. Vid bröllopet.
12. Vid silfver- och guldbräöllop.
13. Vid afresan. (Till utlandet till badorten, vid utflyttningen till sommarnöjet etc.)
14. Nyårsönskningar.
15. Vid glada tillfällen.
16. Vid sjukdom och sorg.
17. Till samlare af vykort.
18. Till de gamla.
19. Vits- och skämtkort.
20. Soldatkort.
21. Mästares taflor.
22. Från hemorten.
23. Fantasikort, sport, kärlek och vänskap.
24. Minnesvers.

*Eftertryck — äfven af enstaka verser —
förbjudet.*

Stockholm 1906.
Linköln Bloms boktryckeriaktiebolag.

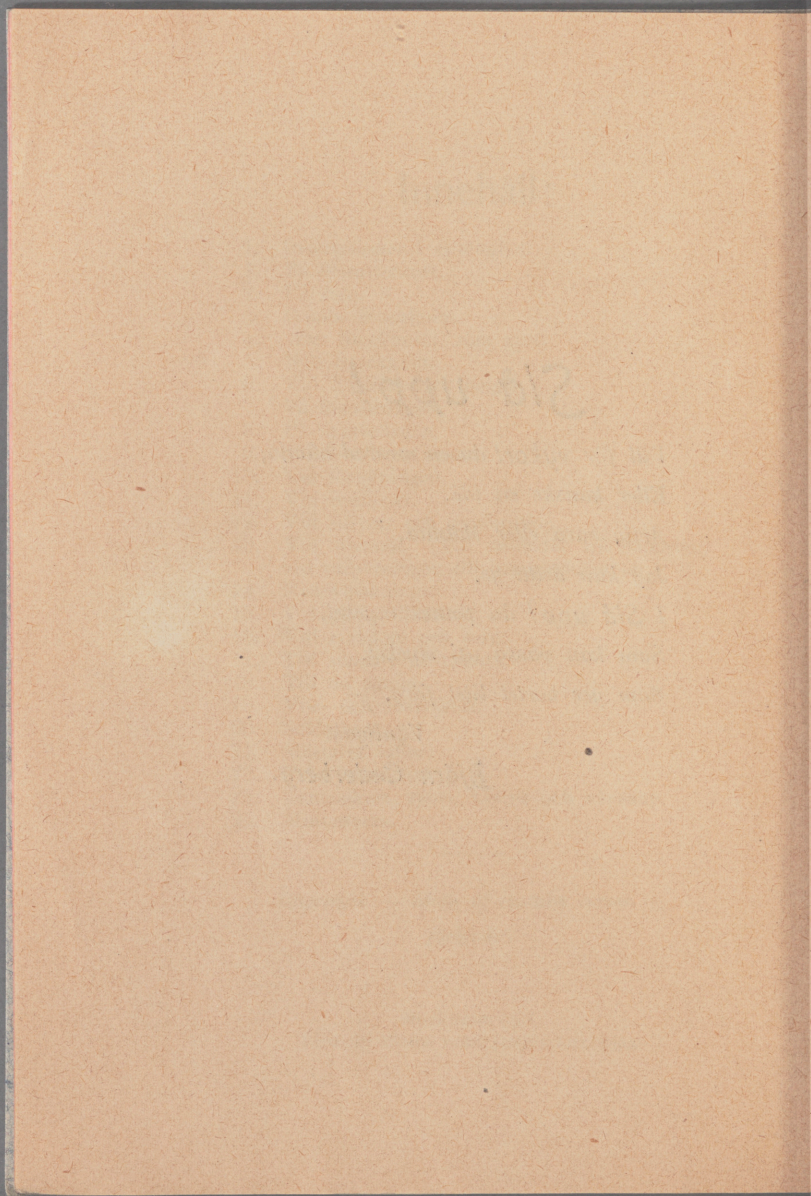

Slå upp!

*Vill för vykort du en versrad hämta,
Eller kanske en idé,
Artig vara eller skämta,
Jag kan detta ge.*

*I Slå upp! du finner mycket,
Som kan passa uti stycket,
Som ger kortet litet färg. —*

*Vänligast
Björn Cederberg.*

I. Inskriptioner i allmänhet.

Du vill ett minne ha af mig,
Trots världens strid och ränker.
Ett vykort då jag sänder dig:
Det säger hvad jag tänker!

*

I »nöd och lust» du är min vän,
Hur lifvet skiftar —
Som vakt stå alla minnen se'n
Och tyst sig skriftar...

*

Bästa vän! får gratulera
På din hedersdag!
Hoppas, att du firar flera
Utaf samma slag.

*

Du, som inga »gubbar» gör i lifvet,
SjälF en gubbe får, jo, jo;
Och »den gubben går», det är ju gifvet;
Håll till godo, varsego!

*

En portnyckel måste man ha utan krus,
Ty annars man herre ej är i sitt hus.

*

Känslorna brinna
 Och glädjen är stor;
 Här skall du finna,
 Att kärlek det bor!

*

»Ack hvad vårt lif ändå är eländigt» —
 Fickan är tom både ut- och invändigt . . .

*

»Ack, detta är en ängels bild,
 Så tjusfull och så himmelsk mild»;
 Nu fattas bara existens,
 Så äro vi snart öfverens . . .

*

När på fjärran väg du ilar,
 Och din blick på kortet hvilar,
 Glöm då ej på resans stig,
 Den, som skänkte kortet dig.

*

Du, som gods och guld fått ärfva,
 Glöm ej aktning att — *förvärfa*.

*

En koja och ett hjärta,
 Säg hvad behöfves mer?
 Då leker hela lifvet,
 Och ingen sorg man ser! —

*

Tag, som minne af den platsen,
 Där vi sälla stunder haft,
 Kortet med uppå seglatsen —
 Kanske ger dig detta kraft,
 Att i svuren tro stå stark,
 Äfven uppå fjärran mark.

*

Mätte du få »vyer» många
 uti smått och stort —
 Där i lifvet du syns gånga;
 Här *en vy uppå ett kort*...

*.

Vill du sluta, unge, stoja!
 Jag är Polly, papegoja!

*

»Stiliga Augusta»
 Jag kallas kära du;
 Nu ska' vi oss förlusta,
 Och vara »kuttra sju»!

*

Jag är en präktig koling,
 Som söker upp sin vän;
En man och ingen spoling!
 Säg, känns jag ej igen?

*

På näsan och på kannan
 Känns törstens son igen —
 Så super ingen annan
 I staden här, min vän!

Är jag ej förtjusande,
 Är jag ej berusande!
 Skön, som ingen, kära du?
 Nå, så tag mig då till fru!

*

Maken till mig du aldrig fann,
 Rent ett ideal på jorden!
 Får du mig, min vän, till man,
 Blir du riktigt lyckligt vorden...

*

Allting på *ett kort* jag sätter:
 Dagens tanke nattens dröm!
 Svärmeri i månskensnätter
 Du, mitt allt, ej detta glöm!

*

Ej jag vet hvad jag skall skrifva;
 Därför jag ett vykort ger —
 Önskar, att du glad må blifva,
 Liksom gubben här, som ler!

*

»Tjänare Mollberg; hur är det fatt?»
 Hvar har du byxor, galoscher och hatt?

*

Här du ser en bild af friden
 I ett ringa tjäll,
 Visst är gubben litet vriden —
 Men så »säll»...

*

Jag önska allt godt i hvad du för dig tar,
 Och så dig en (maka, som denna, så rar!
 (make,

*

En brefdufva sändes med vykortet här,
 En flygande post, jag vill lofva;
 Som säger, att du är min tanke så kär,
 Från hjärtat en innerlig gåfva!

*

Jag sänder ett kort till samlingen din,
Ett blott, men ett lejon! min kära,
 Och glädjes om *bifall jag själf samlar in* —
 För bilden jag dig syns förära.

*

På hofvet jag finn's
 Bland dess »blåaste blod»;
 »Jag mår, som en prins
 I en bagarebod!»

*

Regnar gör det, där jag skubbar
 Fram på livvets ba'n,
 Ja, det rent af »regnar gubbar» —
 Hela da'n...

*

Vy Bromander är ett minne —
 Han, som åt sitt smörgåsbord; — —
 Här en annan *vy* du finne,
 Som är hungrig på vår jord...

*

På klädsel jag ej kan förstå mig;
 Det gör en så mycket besvär;
 Därför har jag *skinn* blott på mig —
 Är jag presentabel så här?...

*

Endast vingar fattas. Vorden
 Blef jag ängel då så lätt; —
 Ibland kvinnor uppå jorden
 Är jag ändå numro ett!

*

Vill du pengar se, så kika —
 Kom, så bli vi bägge rika!

*

Se, på lyckans dörr man gläntar —
 Skynda Pett'son, prästen väntar!

*

»Ack i Arkadien äfven jag har varit» —
 Men det är en dröm — som längese'n
 har farit...

*

Hör du sångens ljufva toner
 Uppå nattens månskensstig,
 Lyftande till himlens zoner; — —
 Serenaden gäller dig!

*

Cake Walk, det är en dans fatal; —
 Annat var det på vår första ball!

*

Här är ett kort, som kanske i din sam-
 ling fattas?
 Men för mig är detta en dublett.
 Ta't som minne utaf mig! Och om det
 skattas,
 Kan *i stället* du mig sända ett!

*

Kägelspel jag högt vill sätta,
 Om jag också slår en bom;
 Annars vill jag dig berätta:
 Att jag »slår för» *Änkan Blom!* . . .

*

Snurra rundt i ringdans, guttaperkahjul,
 Lätt i gråa gatudammet ila;
 Hvad gör det om människan blir litet ful,
 Där hon »puckelryggig» fram syns kila?
 Blott i sporten man får vara med
 Och briljera på velociped!

*

Att åka i droska är treffligt min själ
 Helst, när man som jag, mår så inner-
 ligt väl!

*

Här ser du en uggla, som kikar på dix;
 Hon hälsar så gladligt från vännerna
 Strix! —
 Och önskar din bana så ljus och så ljuf,
 Att själf du, i ålder, blir gammal en
 uf! . . .

*

Ett Rekbref jag sänder med rödaste lack
Att lösa från »stampen» min svartaste
frack . . .

*

Här du får ett telegram,
Inni ligger där mitt hjärta; —
När det kommer till dig fram,
Bränn dig ej, min lilla snärta!

*

»Du stolta Johansson!» som han har
sjungit,
En don Bazuno, i sin Lergökspjes,
Ditt lof vid fyllda glas med fröjd har
klungit.
Ty du är ingen vanlig Bambojes!

*

Månskenselfva, Rosenknopp,
Lilla Tusenskön!
Gif mitt hjärta litet hopp,
Hör en ynglings bön!

*

För det spirituella jag sliter,
Det synes ock på min kulör —
I hvarje vrå jag har min lilla *liter* —
På detta sätt blir jag *literatör* . . .

*

Här är ingen suckan —
Här är »luft i luckan»! . . .

*

Du som tillhör dansens vänner,
 Här får du balett!
 »Kaldans», som du kanske känner,
 Landtlig menuett . . .

*

Må nykterheten pimpla bara vatten
 Och tråkig blir uti *sitt* »glada lag»; —
 Man kan ju smaka uppå drufvoskatten;
 Och ändå vara nykter, tycker jag . . .

*

När mitt vykort kommer dig tillhanda,
 Glöm ej då,
 Att med bilderna sig känslor blanda,
 Som från hjärtat gå,
 Och som önska dig,
 Lycka uppå lifvets stig!

1. På blomsterkort.

Blommor innebörd ju äga,
 Så i sommar, höst som vår,
 Blommor kunna mycket säga —
 Om man språket rätt förstår:
 Tag då denna ros så röd.
 Talande om kärleks glöd!

*

När rosorna vissna stå törnen kvar —
 Som flyktade minnen från lyckliga da'r . . .

*

Dessa blommor ej sågs springa
 Ur ett trädgårdslands rabatt;
 Men från hjärtats land de bringa
 Många hälsningar helt gladt!

*

Lika ren, som liljan här,
 Må din lefnad flyta;
 Ingen ned dig bryta —
 Det min varma önskan är!

*

I gyllne hatt sprang nyss här fram,
 Bland »penninggräs» på kullen —
 En *maskros*, klädd i landsvägsdamm:
 Vår egen bild i mullen!

*

»För mycket blommor!»! — sade Kalchas
 I »Sköna Helena», som präst; —
 Därför med *en* jag endast nalkas;
 »Ty måttliga korfvar är bäst»...

*

Se insjöns blå en näckros bär,
 Som snö i sommarlågor;
 En bild hon af vår saga är —
 I bleka månskensvågor.

*

Du, som är van att det blommor regnar
 På din blomsterhöljda stig;
 Kanske dock mitt *blomsterkort* dig fägnar,
 Med en hälsning varm från mig?
 Af andra får du blommor och beröm;
 Af mig en blomma och en känsla öm!

*

2. På resa.

Från hotellet där jag bor
 Skickar jag dig några vyer,
 Vackert annars, som jag tror;
 Mest nu bara paraplyer —
 Ty det regnar utan slut;
 Annat jag ej fått att skåda,
 Men så här det lär se ut — —
 Hälsningar ifrån oss båda!

*

Geografi man bäst sig lär,
 När man reser kring så här;
 Men för du ock skall få lära —
 Får jag vykort dig förära!

*

Från soliga länder
 Och blånande haf,
 Jag bilder dig sänder,
 Dem vykortet gaf;
 Där kan du få läsa
 Illuster vår resa;
 Tag mot dem min vän,
 Och hälsningar se'n!

*

Jag kan yr uti mössan blifva
 Utaf allt jag skåda får!
Sedan skall jag till dig skrifva:
 Nu blott några vykort går.

*

Där jag irrar kring i världen
 Uppå båt och järnvägsstig,
 Och i främman' nejd styr färden,
 Tänker jag dock uppå dig;
 Skickar några vyer rara,
 Du som minne kan bevara;
Texten får jag *se'n* dig gifva,
 När jag *mundligt* kan beskrifva . . .

*

Det roligt nog är att resa så här,
 Men gud, hvilket väsen och hvilket be-
 svär!

Och det man kallar *att sig rekreera*; —
 Jag säger inte mera! . . .

*

Hur undan det går uppå resan så ljus —
 Man är som en snigel: *för med sig »sitt
 hus»* —

Men har hvarken hus eller hem eller ro;
 Här vykort ifrån mitt *tillfälliga bo!* . . .

*

Jag är »i sjunde himmeln» att resa få så
 här! —

Om himmelfärden, kära, mitt vykort
 vittne bär.

*

Är jag född så vill jag resa,
 Se mig om, på alla vis;
 Det är annat än att läsa —
 Här du har mitt paradis!

*

Lustiga gubbar och roliga ting
 Hafver jag skådat i världen;
 Här har du några från jordens ring,
 Sedda af skämtet på färden!

*

Alla ä' vi resenärer
 Uti denna värld — tjo hej!
 Men af bilden här du lärer:
 »Den rejsen, den glemmer jeg ej!»!

*

Intressant min resa blir;
 Här ett litet souvenir!
 Världen tål nog att studera: —
 Sedan skall jag sända flera.

*

Jag kommer med *kortet* till dig som en
 gäst,
 Den hemlängtans känsla syns bränna —
 Ty *borta är bra, men ack, hemma är bäst!*
 Det bäst man på resor lär känna...

3. Gamla Stockholm.

Ibland byggnader vi finne,
 Här från *gamla Stockholms* dar,
 Finns det månget gammalt minne,
 Som är värdt att gömmas kvar.

*

Här ett ruckel, som ej *Stockholm* mer
vill ha; —
Men, som *kort*-hus, gör det sig ju gan-
ska bra!

*

Mången tår och månget löje
Föll i detta Bellmanshus —
Göm det för ditt höga nöje;
Tänk på alla tömda krus...

*

Än står kvarnen här med bräckta vingar;
Ta'n i flykten — snart den från dig
svingar...

*

»Gröna lund» du månde taga;
Den lokal'n ger fantasi:
Bild ur »Tjusarkungens» saga,
Och ur Bellmans poesi.

*

»I gränderna gro inga lagrar» —
Så sjöng Gunnar Wennerberg ju;
Vår stormaktstid har dock sett dagar,
Där lagrarna växt, kära du...
Historien den mannen kan nämna,
Som föddes uti detta hus;
Åt Stockholm han ära sågs lämna,
Åt Sverige sin bragd och sitt ljus!

*

Ifrån stugorna på *Skansens* marknadstorg,
 Ifrån lekarne och folklifsbruset,
 Tag det *lusthus*, som har tillhört *Sveden-*
borg,
 Gamla Stockholm uti andeljuset...

*

»Gammal, som gatan» är byggnaden här;
 Gammal, som landsvägen, gatan själf är,
 Trasiga ungar och os utaf fläsk; —
 Är inte bilden ändå pittoresk?...

*

Vill du se en *riktig* »Stockholmskarl» —
 Håll till godo då med *Birger Jarl!*
 År 1266 gick hädan han,*)
 Men står ännu kvar där, som *dess förste*
man,

Det är styft, om jag så säga får,
 Få sin byst efter — 600 år!

*

För många, många skiften
 Här minnen bo, förstås;
 Det syns på utanskriften —
 På dörrar och på lås...

*

Här får du af Stockholm gamla
 Båd' kåkar, som stå och ramla;
 Men trilla ej själf utaf pinn,
 Nej, sätt dem i samlingen in.

*

*) Birger Jarl. Stockholms grundläggare, dog
 den 21 Oktober 1266.

På kortet jag syns, som jag varit en
gång —
Men nu finns knappt ekot ens kvar af
min sång...

*

Så vandra vår store! —
»Snobbrännan» förr fanns här
Med Kastenhof och Operan,
Och alla minnen där;
Nu har du dem på gaffeln —
Med sång och smörgåstaffeln...

*

Jag frid fått bland minnesmärken,
Jag är från allt ondt nu skild —
Ty upphört ha »Lambyska verken» —
Dess verk — finns här blott i bild...

*

Här ser du Stortorget, när det var stort —
Med gammalt rådhus och kopparmatte,
Med »höga rättvisan» »på ett kort»; —
I Biblioteket man har fått fatte'.

*

Att fly undan, staden har så brådt;
Göm då detta, af det, som har gått...

*

Att bevara flydda tiders drag —
Sänder jag mitt vykort uti dag!

*

»Till flydda tider återgår
 Min tanke än så gärna» —
 Mitt vykort menar, som du får,
 Och tänder minnets stjärna.

*

Du, som ung är, men ändå helt smått
 Veta vill, hur *det* sett ut, som gått,
 Och som dugde uti fars och farfars tid:
 Se på kortet. — Gärna le därvid . . .

5. Nya Stockholm.

Den nya tiden byggt egna hus,
 Fast uppå grunden de gamla lade —
 Hon vidgar fönstren för mera ljus,
 Och gräfver djupare med sin spade;
 Hon ger palatser och praktens hem;
 Här ser, på kortet, du ett af dem.

*

Säg, är byggnaden ej magnifik?
 Därpå kan du ge dig smått Lithander!
 Bara ej den trillar uti »strömmens» vik —
 Ty den har ju fått så mycket klander;
Riksdagshuset gläder svenska folket mest
 När där kommer — Karl d. XV:e till häst!

*

Vill du se hvar nu jag tjänar;
 Är ej huset fint, jag menar?

*

Här ser du nu vårt nobla Östermalm!
 Där tobakslanden fordom sågs florera —
 Med lador och med hustak utaf halm
 Och »kogubbar» en gång hörts konver-
 sera —

Där syns nu fina världen promenera . . .

*

Som en »löpeld» brandkår'n sträcker
 Gatan fram med hisklig fart;
 Hvarje eld man därvid släcker —
 Utom hjärtats, det är klart . . .
 Så, att du kan finna,
 Det hos oss för dem — får brinna! . . .

*

Kungen kommer, lefve kungen!
 Så i lifvet, som på kort!
 Man att hurra nu är tvungen;
 Hurra gubbar, hurra fort!

*

Uti Stockholm, kära du,
 I vårt Stockholm, högst moderna,
 Rör jag mig så glädtigt nu;
 Byta vill jag inte gärna.
 Se på vykortsbilden här,
 Så förtjusande den är!

*

Här finns många sjukhus, Gud välsigna
 dem!
 Detta där jag legat — vårt Sofiahem.

*

Framtiden ter sig nu mera ljus,
 Här har du *Folkets* ståtliga *hus*,
 Där det om rättvisa numera tal är —
 Och så alla dessa treffiga baler!

*

För att du, om *nya Stockholm* skall få
 en idé,
 Och få se hur allt förändradt blifvit
 Vill jag dig nu detta *vykort* ge.
 Hälsningar och tack! för hvad du skrifvit.

*

Kyrkor gamla, nya, och missionens hem,
 Till uppbyggelse här finnes:
 Här jag sänder dig på *vykort* ^{(en} af dem:
 (ett
 Kanske du en vänlig hågkomst minnes!

*

När där borta du så ensam sitter,
 Tänk på mig i Stockholmslifvets brus;
 Allt är guld ej dock af världens glitter —
 Kanske finns i ensamheten mera ljus . . .

6. Vid högtider och helger.

På gafvel står mitt hjärtas port,
 När helgen kommer nu så brådt,
 Och ber att lämna få sitt kort,
 Och önskar er allt möjligt godt!

*

Julen är kommen till nordiska tjällen,
Kärfven man reser åt fåglarna små;
Julgranen strålar så härligt i kvällen,
Julpolskans toner kring stugorna gå!

*

Lycklig jul och godt humör!
Kortet här, som hälsning för!

*

Många »klappar» uti smek —
Och present, och uti »rek»!
Önskas dig med gubben här,
Som på *julens hälsning* bär!

*

Barnen de fröjdas och blickarna tindra
Liksom små ljus öfver rosendekind,
Ut öfver marken ses stjärnorna glindra,
Julstämning ligger i skogarnes vind.

*

Nu skall du roa dig utan pjåsk,
Och ej försumma — »*en puss i påsk*» . . .

*

»Där ha vi ägget» — med rim och med
guld;
Mätte dig *påsk*en nu ock vara huld! —

*

»*Pingst*, hänryckningens dag är inne»;
Må du hänryckt bli i ditt sinne!

*

Fastlagstiden nu inne är,
Därför jag »lite ris» dig ger här!

*

Nu blir det lif på Blåkullafärden! —
Gubbarne ensamma stöfla här nu;
Finna sin tröst i källarevärlden,
Dricka af glädje en skål för sin fru!...

*

Kortet här dig ger motivet
Af *midsommarns* sköna dag:
Ett poem af skaparn skrifvet
Uti höga, skära drag!

*

»Fröjd i hjärtan och pokaler!»
Nu midsommar kommit har;
Efter himlen klar befinnes —
Tar jag mig också »en klar»...

*

Hejsan! upp med glas och muggar,
Njut naturens högtidsdag;
Nu ej längre sorgen skuggar
Mänskans gamla vinterdrag!

*

Min hvita mössa, brassad på svaj —
Är också ett tecken på *1:a Maj!*

*

Lefve vårens blå gudinna,
 Som på sol och rosor bär!
 Valborgsmässon-eldar brinna,
 Hurra gubbar, *maj* är här!

7. På födelsedagen.

Med mitt kort en hälsning går:
 Lefve du i hundra år!

*

Sjutton år! min kära vän,
 Ung — och uppå hoppet rik; —
 Lifvet går, som själfva den —
 Innan man vet ordet se'n,
 Kommer sjutti — Hoppla! men,
 Då är man antik...
 Gläd dig därför, kära du,
 Åt de *sjutton* nu!

*

Du är myndig uti dag,
 Börjar på att blifva karl —
 Därför, därför säger jag:
 Öfver dig själf nu — *herre* var...

*

Jag knäpper i dag på min zittra,
 Och önskar dig glädje, gu'tår!
 Att lifvet ej måtte förbittra
 Den väg, som du framåt nu går.

*

Må du alltid blomstra, gosse,
 Utom näsan, det förstås,
 Ty, det gamla fackelblosse'
 Smått generar en, gu'nås...

*

Jag önskar på födelsedagen
 En hälsa som bergfast består,
 Att du ej så tjock blir om magen,
 Som Uddman, och sist nu gu'tår!

*

För de år i dag du fyller
 Går en önskan ifrån mig,
 Att du lefva får idyller,
 Och att lyckan dig förgyller,
 På en lifvets rosenstig! —

*

Hell! de silfverhvita håren,
 Och den ädle som dem bär,
 Ung till sinnet liksom våren;
 Utaf ålder syns ej spåren —
 Den i prästbetyget är...

*

Fästmansgubben, tag min hyllning!
 Ifrån hjärtat, det är klart —
 Utan grannlåt och förgyllning;
 Hoppas vi bli gifta snart.

*

Här kommer en gubbe, som menar dig väl,
och dig *gratulerar* af hela sin själ!

*

Vore jag en fin poet —
Skulle jag på vers dig prisa,
Men, som jag ej alls är det —
Dikta själf du får din visa!

*

Är det ej rasande styft att födas —
Och se'n bli fostrad och klådd och gödas,
Så att till sist man blir — människa?
Och se'n *med åren* man fram mascherar
Söm triumfator. Jag gratulerar,
Ty du har ändå marscherat bra!

*

På lifvets »trasiga bastmatta», vän,
Jag önskar dig glädje och lyckoår än —
Och solljus i jordiska trallen —
Tills »månljus» det blir uppi skallen . . .

*

Hvad kan man önska mer, så säg,
Än lycka på en mänskas väg,
Att solen inte skymmer —
För sorger och bekymmer?
Men om jag kunde, ack, så vet,
Att jag dig önskade ock det! . . .

*

8. På namnsdagen.

Uppå din *namnsdag* jag tittar hit
 Uppå en liten »fransysk visit»;
 Och önskar sedan, fast uppå svenska —
 Ett lefve *Kalle!* det fosterländska.

*

Jag kommer »som en hund på en bas-
 fiol»
 Och spelar till din ära namnsdags-
 dansen —
 Och hoppas du får mycket af detta lif-
 vets sol,
 Och »lite till, sa' Schantzen»!

*

När jag i almanackan tittar,
Ditt namn i dag jag hittar; —
 Och sänder dig ett ombud här,
 Som pryddligt fram min hälsning bär!

*

Att ha en *namnsdag*, det är ju rart;
 Jag *gratulerar*, det är ju klart!

*

Uppå din *namnsdag*, den populäraste,
 — Säg hvad går upp emot *Annadagen*?
 Jag kommer hit nu, min allra käraste,
 Af namnsdagsfröjden rent af betagen!

*

Maria, ett namn utaf hög poesi,
 I dag uti alm'nackan blänker;
 Om så du dig kallar för *Maja*, *Marie*,
 För *Majken*, för *Mia*, *Marika*, tjo hi!
 För *Mascha* — på ryska — min hyllning
 jag skänker!

*

Jag mig bugar, sänker djupt min panna
 För den, som bär dagens namn i dag;
 I min aktning har jag ristat namnet
Anna!
 Som ett kvinnonamn af första slag!

*

Gustaf, min hälsning i dag till dig går;
 För dig jag hurrar allt hvad jag förmår!

*

Hvad skall jag väl på din *namns*-dag
 skrifva,
 För att ej *alldaglig* bli så här?
 Ack, jo, jag önskar, du månde blifva
 Till nästa namnsdag, minst — miljonär! . .

*

En namnsdag är ju mycket ej att fira;
 Men bär man namnet *präktigt*, såsom du,
 Då kan kring detta man en blomma vira,
 Och ropa: heder, vördnad, kära du!

*

Enligt vetenskapsakademi'n
 Lär du äga ett *namn* uti dag; —
 Om ej ryktbart, precis, utaf hin,
 En sjudundrande hälsning dock tag!

*

Midt i lifvets alla småbestyr,
 Ser jag, att du »är uppå tapeten» —
Väggens almanack min verskonst bryr —
 Ropar med reson, om också rimmet flyr:
 Lefve du och hela härligheten!

*

Namnet, som du fick i dopattesten,
 Och som kärt är för oss litet hvar,
 Hyllar jag, och så dig själf förresten
 Som en riktig genompraktig karl!

*

Ett namn, som går på en växelblankett,
 Det är, förstås, alltid ett namn numro ett!
 Men går det i alm'nackan ock, på sin höjd,
 Så får man ändå, kära vän vara nöjd. —

*

Må namnet ditt brinna i fyrverkeri
 Och lysa som tusende stjärnor!
 Och själf du, som solgubbe, stråla däri,
 Omgifven af himmelska tärnor...

*

I dag du går ut i världen
 Och bär på din lyckliga tro;
 Låt se, att den följer på färden —
 Och ger dig sin frid och sin ro.

*

När lifvets stormar brusa
 Och natten faller på —
 Äg ännu kvar det ljusa
 I bilder ifrån då,
 När du i templet fram sågs gå,
 Och trots allt, trygg du då skall stå.

*

Följd af syskon, far och mor,
 Går du ut på vägen,
 Där du nu blir kallad »stor» —
 Ta'r de första stegen;
 Må dig lyckan också följa,
 Och ej sorgdok kring dig hölja.

*

Allt hvad ett hjärta bäst kan gifva,
 Det önskas dig i denna stund:
 Må lycklig du i världen blifva
 På lifvets bästa ankargrund . . .

*

Om allting annat syns svika,
 Står *tron* kanske ändå kvar;
 I den bli vi alla rika,
 Från den kan man bergspredika — —
 Se till, att den grunden du har . . .

*

10. Vid förlofningen.

Jag såg er förlofningsannons uti blade'
 Och därvid jag blef, ack, så innerligt glad,
 Att strax uppå posten ett *vykort* jag lade,
 Som önskar er lycka på livvets —
 maskerad! . . .

Sliten hvarandra, go' vänner, med kläm!
 Hoppas jag bjudes en gång till ert hem. —

*

Att förlofvas är ej barnleksaker må ni
 tro — san,
 Om man se'n i lifvet skall få ro — san;
 Uppå detta »tycket»
 Se'n beror det mycket,
 Hur det blir uti ens lilla bo san! . . .

*

Af allt guld bland alla tingen —
 Bäst är dock förlofningsringen!

*

Hur ni än i lifvet tussas —
 Göm på kortet, som ni får;
 Hoppas, att ni äfven pussas —
 Efter fem och tjuge år!

*

Må ej världen sedan bryta
 Bandet, som ni nu syns knyta!
 Men på lifvets kust,
 Må det hålla ut »i nöd och lust»!...

*

I dag är det »svensex», leben und vift; —
 I morgon är det »slutad bal», i morgon
 är jag gift...

*

Kunde i önskingar väggen jag smycka —
 Ge dem gestalt,
 Hängde på hvarje jag *tomteboljeka!*
 Summan af allt!

*

I kväll, vid festens ljus, jag önskar höja
 En hjärtlig välgångsskål för våra tu!
 Som fått hvarann i rosegården nu; —
 Och därvid jag ett ögonblick vill dröja
 Och skaka af mig hvardagslifvets damm,
 Och kalla några lyckans bilder fram!

*

Bestrid uti praktik
 Den bildens symbolik —
 Som ni ha hört tillförn'!
 Det gamla, fula mönstret:
 När nöden går in genom dörr'n,
 Hoppar kärleken ut genom fönstret...

*

»Gull är bara mull;
 Tacka vet jag silfver»!
 Hälst när det i räkning ta's
 Vid ett fem och tjugu års kalas!

*

Om jag kunde silfverrena toner slå
 Uppå silfverbröllopsdagen dyra,
 Skulle dess klingande till eder gå!
 Men nu »slår det slint» uppå min lyra —
 Och jag kan blott hamra på med kläm:
 Lefve ännu ni i tjugufem!

*

Månen är ock silfver, som uppå himlen
 går —
 Nu hafver ni svärmat i fem tjugu år . . .

*

Jag ville eder hylla
 På dagen i dag,
 Men *åren förgylla*
 Långt bättre än jag —
 När såsom *ni* dem gått;
 Jag därför bugar blott!

*

Jag härmed får er gratulera,
 I — »guldåldern» åren I nu! —
 Af guld är ert hjärta, med mera:
 I gullstol bör bäras de tu!

*

Gullgubbe, gullvifva ---
 På guldbrylllopsdag!
 Jag hoppas förblifva
 Er — »gullgosse», jag! . . .

*

Ringen är sliten — dess vikt är ej full; —
 Men *nu först* firen I bägge i gull
 Rätt edert äktenskap, bröllopet just,
 Och det med ära »i nöd och i lust»!

13. Vid afresan.

(Till landet, till badorten, utrikes etc.)

Lycka till på landssejouren,
 Och »ät upp dig», kära vän;
 Kveckna till uti naturen,
 Och bli människa igen! . . .

*

Jag kommer så glad som en lärka,
 Och önskar dig frid och ro
 På landet, att se'n du kan verka
 Bland oss, som i staden gno . . .

*

Att vatten är godt, det vet hvar och en;
 Jag hoppas du blir både stark och ren!

*

Lifvet har dock stunder sköna: —
Välkomna gubbar i det gröna.

*

Resen ut i världen,
Sen er om på färden,
Lycka till! och se'n:
Lyckligt kom igen!

*

Nu bär det ut i stora, vida, världen,
På brölloppstripp i lifvets morgonljus;
Må lyckans genier följa er på färden
Och väna tomtar varmt se om hus;
Och i ett Monte Carlo inom kort
Ni inte — »spela» lifvets lycka bort...

14. Nyårsönskningar.

När årets första timma slår
Jag önskar er ett godt, nytt år!
Trots mulna minnen från det förra,
Jag kan ej låta bli att hurra!

*

»Tiden läker alla sår» —
Här är plåstret: Godt nytt år!

*

Hvad tjänar det till att sörja —
Nej, spotta i näfven på nytt och börja...

*

All välönskan har jag samlat
 På det kort jag till dig bär!
 Många luftslott ha väl ramlat;
 Nya har du här! . . .

*

Jag kommer som ilbud
 Med poststämpeln på;
 För öfrigt det stämplats —
 Af hjärtat också! . . .

15. Vid glada tillfällen.

Ack, glädjen är ofta, min vän, en chimär
 Det ser du tillfyllest på vykortet här. —

*

Till olympen är portiken
 Just den trånga källarsal'n.
 Furstekronor, slott och riken,
 Allt är intet mot pokal'n!

*

Har du skämtets synglas på dig,
 Nå, så friskt begagna dem;
 Gråt helt tyst — om sorger nå dig:
 Det är kläm!

*

Himlen skymms af paraplyer
 Under sorgens tåreskur;
 Men i glädjens sol finns vyer —
 Eller hur?

*

Du nu har befordrats min käraste vän;
 Och därför — befordras dig detta,
 Med önskan: gå på i ditt vyrike! Men
 Må aldrig du själf bli »för detta» ...

*

Tag lifvet lätt
 Vid skämtets bål:
 Har du i lek dig gett,
 Du nog ock leken tål.

*

Tappas hela emballaget —
 Mist ej din filosofi;
 Tappa inte bort kuraget;
 Då är allt förbi! ...

*

Vid »glada tillfällen» man i skuld ju
 till glädjen häfter;
 Men glöm ej, att det kommer också
 »dagen efter». —

*

16. Vid sjukdom och sorg.

Af sjukdom du drabbats; jag närar det
 hopp,
 Att snart du från sjukbädden »kärnfrisk»
 står opp,
 Och traskar ikring lika munter, som jag —
 Till dess med din sjukdom du får —
 ha fördrag...

*

Där du ligger uppå plågans läger
 Jag med tanken till dig ilar hän;
 Ensam är du ej, mitt hjärta säger;
 Nej, du många, många vänner äger,
 Och bland dessa är jag också en. —

*

Sorgen kom
 På jorderingen;
 Trösten finns:
 De högre tingen!...

*

Du, som klagar, att blott skymnings-
 stunder
 Ligga öfver lifvets korta stig,
 Är du blind då inför alla under —
 För allt ljus, som uti bättre stunder
 Sändes dig?

*

Hör, kring kyrkogården ljuder,
 Under lind och under alm,
 Några sekelgamla toner,
 Det är Svenska kyrkans psalm.
 Genom fönstren, götiskt skurna,
 Smyger sången sakta ut,
 Kastar evighetens blommor
 Öfver dödens skörd till slut — — —

*

Var ödmjuk. Haf ej pretentioner ;
 Hvad smått du gör är blott ett lån
 Från Den, som ofvan skyn, från högre
 zoner

Ser till sin vilsegångne son.

*

Tror du lifvet ej har någon solskenssida?
 Hvad du är otacksam och blind och skum
 Ser du *barmhärtigheten* ej bland dem som
 lida,

En ljus gestalt, som fram syns skrida?
 Hon vakar tyst uti förtviflans rum.

*

Vet du hvad det är att bedja?
 Det är hjärtats ångestrop,
 Som midt uti jordebruset
 Knäpper svaga händren hop.
 Och på bönens starka vingar
 Lyfter upp en böjd gestalt,
 Som syns digna uti gruset
 Under bördan utaf allt ...

*

Hvad vore glädjen, om ej sorgen funnes?
Ack, blott ett hvardagsbarn på lifvets
stråt —

En lyckans tråd, som evigt spunnes;
Nu brister den emellanåt.
Då hörs du klaga, otacksamma,
Att sorgen kommit på din lott,
Men glömmet i och med detsamma,
Att den dig renar och gör godt...

*

Lifvets rosor falla bleka
Ned vid dödens afskedsbud,
Och på lyrans strängar leka
Minnets sista, brustna ljud. —
Upp ur mullen, bort mot ljuset,
Frie anden lycklig går;
Solen sjunker uti gruset,
Skimrande i sorgens tår.

17. Till samlare af vykort.

Du samlar vykort, här har du ett,
Som kanske gör ditt humör helt lätt!

*

Kanske, när vi blefvo gamla,
Att det kan oss glädje ge,
Att, från tid, då vi såg's samla,
Gamla minnen se.

*

Den ena vurmar för märken och mynt,
 Den andra för adliga vapen;
 Och du har med *vykortsbilder* begynnt:
 Ej sämre min vän.
 Är vurmen den;
 Blott det är *metod* — i galenskapen!...

*

Ser du rosenskyn, som seglar
 Öfver fjärd och öfver sund,
 Och i källans blå sig speglar:
 Jord och himmel i förbund?
 Skönhetstanken snart du sport,
 Om du ser på detta kort.

*

Samla bilder på din färd;
 Här en bild ur minnets värld.

*

Tag uti ditt albums galleri
 Skönheten jag här dig sänder; —
 Sedan, när du blickar däruti,
 Rökelse du säkert tänder!...

*

Vykort samla må hvar kristen,
 Både turk, muhamedan,
 Svärma för dem; — jag artisten
 Svärmar mäst för hela da'n!...

*

Vördnadsfullt till dig jag blickar
 Ålderskepnad, nobel, hög!
 Och mitt vykort till dig skickar,
 Med en örn, som emot solen flög...

19. Vits- och skämtkort.

Här har du en bild af vår präktige prost
 Han god är och rund är, precis som
 en ost!

*

Från Panoptikon har du gubben, min vän,
 Men minn's, att »den gubben den går
 inte den!» —

*

Sälj din åsikt ej för slanten,
 Mångla ej för vinning slem;
 Men om du får ärfva tanten,
 D'ä kläm!

*

»Skall kjol'n vara lång eller kjol'n vara
 kort?»?

Man frågat i kvinnokonventet.
 Asch, det gör detsamma! Jag tycker
 som så.
 Där jag uti byxor — »en stöfvel» —
 syns gå:

Bort med hela »kjolregementet»!

*

På jubel och fyrverkeri,
 På sångarfest och på kortège
 På fackeltåg, trilljanneri
 Vid lyktors sken i festens bresch,
 På ordensregn i granna tal,
 Nu är till sist det »*slutad bal*»!
 Men festens eko ger sitt svar: —
 Ni *har ju debetsedeln kvar!*

*

Du ville af *vitsen* ha randning
 Men här får du — »*Swartzens* bland-
 ning» . . .

*

Hvad kan man i lifvet högre sätta —
 Än få ett vykort som *detta*? . . .

*

Här får du din kommande mans porträtt;
 Han är ju liten och nätt! —

*

Jag är så »därlig under ögona», jag, —
 Att jag på en karl kan rent af skrämman
 slag!

*

Så ståtlig karl som jag ej finns;
 Se på *mitt kort*, och detta minns!

*

Här har du *sedlar* på kortet här! —
Men att dem *växla* dig ej gör besvär...

*

Hur det än går, jag »skifvan dock kan
klara»;
Jag är minst lika styf, som — kejsar'n
af Sahara!

20. Soldatkort.

Hur är det i köket, är maten god? —
Ty här, skall du veta, finns krigareblod!

*

Jag gör en lyckå alldeles enorm,
Med mina ögon och min uniform!

*

Jag trotsar en värld med min mustasch; —
Kom hit den jäkel, som har kurage!

*

Hos Amanda dricker jag kaffe minsann;
Äter frukost hos lilla Lisett!
Men blir väl till sist ändå Julias man,
Så framt jag där får äta mig mätt...

*

Jag är på gardet »glada sjuan»;
Och för öfrigt en don Juan!

*

Arma fosterland, hvad är på dig för
 stil?
 Jag är militär! och du, är blott —
 civil ...

*

Flickor, jag räcker till för er alla;
 Kommen hit, så få'n I alla mig fästman
 kalla!

21. Mästares taflor.

Du kan ej på museet gå
 Och mästerverket skåda få;
 Tag då i vykortsbilden fria —
 Af mästarns tafla en kopia.

*

I afbild här dig kortet bjöd
Nils Forsbergs verk: »En hjältes död»,
 Hvars färg gör just, att själf han lefver,
 Där konstens runa bäst sig väfver!

*

För kulan sjönk vid Fredrikshald
 Vår krigstids största vapenskald —
 Uti sin carolinska gloria;
 Här ger oss *Cederström* — ett hell! —
 Hans »likfärd öfver Norges fjäll»,
 Och slutet uppå hans historia ...

*

Grefve Rosens svage Erik,
 Varma Karin uti kval —
 Darrande för Göran Pehrsson,
 Ser du här i slottets sal...

•—————

22. Från hemorten.

Ifrån min hemlands dal
 Mitt lilla vykort tag; —
 Det kanske minner dig
 Om mången lycklig dag!

*

Ifrån min barndoms stad,
 Med sina vyer ringa —
 Jag vill ett litet blad
 Med posten här dig bringa!

*

Från skogarnes sus här hemma
 Du lyssne till vännens stämma!

*

Från öarnes fjärdomkransade riken
 Tag här ett kort från »en vän i viken»! —

*

Du gått fram till äreställen
 Och till makt; —
 Glöm dock ej de ringa tjällen
 Uti hemmets trakt!

*

Glöm ej uti fjärran land
Tonen ifrån hemmets strand!

*

När postbudet kommer med kortet,
Så följer ett hjärta med —
Som drömmer de gamla drömmar,
Att solen aldrig går ned...

*

Det kännes så ensamt ibland,
Att veta sin vän i fjärrande land;
Blott *namnen* förenade stå
Här hemma
I björkarnes stammar, de silfvergrå! —

23. Fantasi, sport, kärlek och vänskap.

När lyckan kommer, så här lär det bli;
Så har jag drömt i min — fantasi!...

*

Huldgudinnan på kortet här
»Glädjens blomster» i hornet bär. —

*

På lyckan har jag »korn» —
Där jag går i förbidan;
På samma gång, som »horn
Jag har till den i sidan»...

*

Att åka cykel jag är för gentil;
Jag åker nu hälst automobil.

*

Säg mig hvad folket är af för sort,
Som inte tycker, som jag, om sport?

*

»Flugor» ser jag, »gubbar» äfven ---
Där, som inga finns;
På den sporten »drar *ni* vefven»,
Fattiglappar — minns!...

*

Jag är af kärlek så glödande varm,
Att en vulkan är mot mig helt arm...

*

»Man älskar ej i kalla länder» —
Lord Byron skrifvit; men jag tänder
Blott glöggen, och — jag strax blir kär
I det, som — uti flaskan är!...

*

På verklig vänskap kortet gömmer;
En vänskap, som ej vänskap glömmet! —

*

När du vill skrifva uti hast
Ett vykortsord till dina vänner,
Jag mycket smickrad då mig känner,
Om du mitt »*lexikon*» ta'r fast;
Det vänskap ock för mig ju är,
Att jag kan duga *si så där!* —

*

24. Minnesvers.

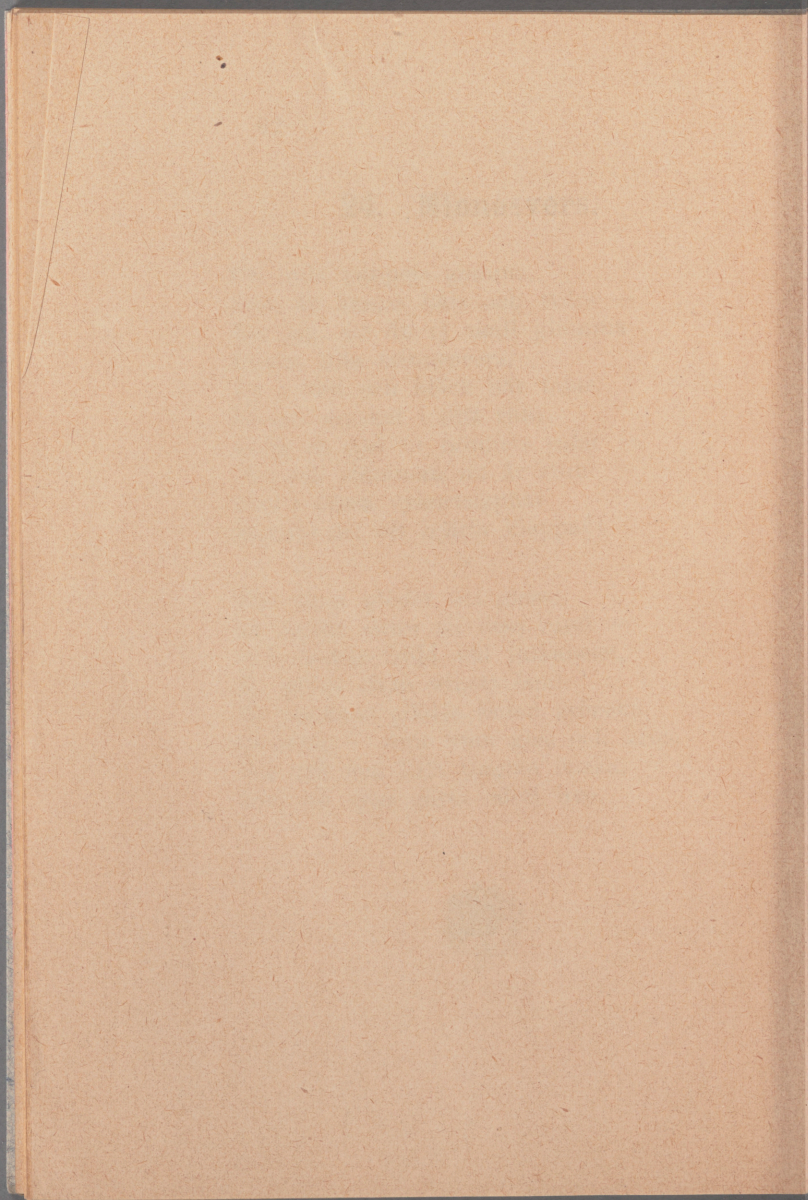
Uti gula pappers gömma,
 Som än kastas härs och tvärs —
 Ber jag, att du ej skall glömma
 Denna lilla minnesvers,
 Ty i bild och bläck här talar,
 Ibland mycket i ditt rum.
 Dock en röst ur minnets salar —
 Om ock stämman nu är stum — — —
 Och i dessa vykortsappar
 Kanske att ett hjärta klappar!

*

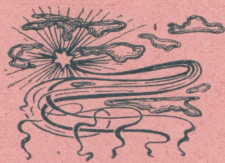
När vinet glöder uti glaset,
 En tomte sitter på dess rand —
 Och önskar fröjd vid julkalaset,
 En gåfva ifrån vinets land.
 Må rankans glädje sedan grönska,
 Så med — som utan glas och krus,
 Det vill den lilla tomten önska,
 Som nu syns gästa edert hus.

Stockholm 1906. Linköln Bloms boktryckeriaktiebolag.

